

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžfk/2/2019
Identifikačné číslo spisu: 4017200253
Dátum vydania rozhodnutia: 02.07.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Zemková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:4017200253.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: Staping, a.s., Piaristická 2, Nitra, IČO: 31 411 401, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: GHS Legal, s.r.o., Lazaretská 3/A, Bratislava, proti žalovanému: Burza cenných papierov v Bratislave, a.s., Výsoká 17, Bratislava, právne zastúpený advokátskou kanceláriou: JUDr. Slávik a partneri, s.r.o., M.R. Štefánika 3, Topoľčany, o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného č. BCPB-0242/2015 zo dňa 03. 09. 2015 a č. BCPB-0186/2015 zo dňa 02.06.2015, konajúc o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/48/2017-99 zo dňa 28. februára 2018, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/48/2017- 99 zo dňa 28. februára 2018 z r u š u j e a v e c v r a c i a krajskému súdu na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1.

1. Napadnutým uznesením Krajský súd v Nitre podľa § 98 ods. 1 písm. g/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“ alebo „Správny súdny poriadok“) odmietol žalobu podanú na Krajskom súde v Nitre dňa 21. decembra 2015 o preskúmanie zákonnosti listu žalovaného č. BCPB-0186/2015 zo dňa 02.06.2015, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že došlo k pozastaveniu obchodovania s cennými papiermi ISIN: CS0009005657 emitenta Staping, a.s. na regulovanom voľnom trhu Burzy cenných papierov v Bratislave, a.s. (ďalej len „BCPB“) a o preskúmanie listu žalovaného č. BCPB-242/2015 zo dňa 03. 09. 2015, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že žalovaný vylúčil cenné papiere ISIN: CS0009005657 emitenta Staping, a. s. z obchodovania na regulovanom voľnom trhu BCPB, a to z dôvodu nesplnenia si zákonnej informačnej povinnosti.

2. Krajský súd v Nitre v odôvodnení napadnutého uznesenia uviedol, že v prejednávanej veci mal za preukázané, že žalobca si nespĺnil svoju povinnosť voči žalovanému a svojou nečinnosťou zapríčinil, že s vydanými akciami sa prestalo obchodovať na regulovanom voľnom trhu BCPB a v konečnom dôsledku poškodil záujmy svojich akcionárov. Krajský súd v Nitre zároveň poukázal na skutočnosť, že

žalobca bol v liste zo dňa 03.09.2015, označenom ako „Vylúčenie cenných papierov z obchodovania na regulovanom voľnom trhu BCPB“ taktiež upozornený na skutočnosť, že v dôsledku neplnenia informačnej povinnosti, je povinný vykonať povinnú ponuku na prevzatie podľa § 118 a nasl. zákona č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

3. Krajský súd v Nitre zaujal stanovisko, že v danom prípade konanie žalovaného nemožno považovať za konanie v oblasti verejnej správy a taktiež mu nebolo zákonom č. 429/2002 Z.z. o burze cenných papierov v znení účinnom v rozhodujúcom období (ďalej len „zákon o burze“) zverené rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy.

4. Za nespornú Krajský súd v Nitre označil skutočnosť, že obidve oznámenia žalovaného sa týkali cenných papierov, ktoré boli prijaté na regulovaný voľný trh BCPB a nie vylúčenia cenných papierov z trhu kótovaných cenných papierov BCPB. Zo zákonných ustanovení jednoznačne vyplýva, že proti oznámeniam (rozhodnutiam) burzy v oblasti regulovaného voľného trhu podanie odvolania nie je možné.

5. Podľa Správneho súdneho poriadku možno za neprípustnú považovať najmä žalobu, ktorá smeruje proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré je z prieskumu výslovne vylúčené v ust. § 7 SSP, ako aj pokiaľ smeruje proti rozhodnutiu alebo opatreniu orgánu verejnej správy, ktoré nebolo vydané v rámci výkonu pôsobnosti tohto orgánu v oblasti verejnej správy, prípadne orgánu, ktorý nemá postavenie orgánu verejnej správy.

6. Z relevantných ustanovení zákona o burze nesporne vyplýva, že žalovaný je právnickou osobou, ktorej je v zákonom stanovených prípadoch zverené rozhodovanie. Práve v uvedených situáciách má žalovaný postavenia správneho orgánu. Postavenie správneho orgánu má podľa názoru Krajského súdu v Nitre nepochybne v prípadoch, keď rozhoduje o žiadosti o kótovanie, o pozastavení obchodovania s cenným papierom na trhu kótovaných cenných papierov, o vylúčení cenného papiera z trhu kótovaných cenných papierov a o zrušení burzového obchodu. Na uvedené konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom, ktoré o. i. aplikáciu zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“) vylučujú. Krajský súd v Nitre dal zároveň do pozornosti znenie ustanovenia § 65 ods. 3 zákona o burze, z ktorého vyplýva, že vyššie zmieňované rozhodnutia žalovaného sú preskúmateľné súdom v rámci správneho súdnictva, nakoľko zákon v týchto prípadoch zveruje burze rozhodovanie o právach a povinnostiach osôb v oblasti verejnej správy (čl. 19 smernice č. 34/2001/EC).

7. Na základe uvedených argumentov dospel Krajský súd v Nitre k záveru, že v preskúmvanej veci nemal žalovaný pri vydaní napadnutých oznámení (listov) postavenie orgánu verejnej správy a preto nie je prípustné preskúmanie zákonnosti predmetných oznámení podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR.

2.

8. Včas podanou kasačnou sťažnosťou sa žalobca domáhal, aby kasačný súd napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/48/2017-99 zo dňa 28. februára 2018 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. j/ SSP.

9. Žalobca videl nezákonnosť odmietnutia žaloby Krajským súdom v Nitre v tom, že správny súd odmietol preskúmať postup orgánu verejnej správy, resp. rozhodnutia žalovaného, ktoré sa dotýka základných práv a slobôd žalobcu, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky. Žalobca poukázal na skutočnosť, že Krajský súd v Nitre odmietnutie žaloby žalobcu odôvodnil tým, že žalovaný nemal pri rozhodovaní o vylúčení cenných papierov z obchodovania na regulovanom voľnom trhu postavenie orgánu verejnej správy.

10. Žalobca uviedol, že s uvedeným tvrdením nesúhlasí, pričom zároveň bližšie špecifikoval dôvody, pre ktoré podľa jeho názoru predstavuje žalovaný orgán verejnej správy, resp. právnickú osobu, ktorej osobitný predpis (zákon o burze) zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a

povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

11. Žalobca v tejto súvislosti konštatoval, že žalovaný je právnickou osobou a v zmysle § 2 ods. 3 zákona o burze mu v rozsahu ustanovenom zákonom prináleží právomoc rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických alebo právnických osôb, a teda má postavenie správneho orgánu v zmysle § 1 ods. 2 správneho poriadku.

12. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti poukázal na znenie ustanovenia § 65 ods. 1 zákona o burze, v rámci ktorého zákonodarca jasne špecifikoval prípady (rozhodovanie pri obchodovaní s cenným papierom na trhu kótovaných cenných papierov), na rozhodovanie o ktorých sa vzťahuje osobitný predpis (v tomto prípade zákon č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov). Z uvedeného vyplýva, že na rozhodovanie vo veciach uvedených v § 65 ods. 1 zákona o burze sa preto nevzťahuje všeobecný právny predpis -správny poriadok, ale osobitný predpis. Žalobca zároveň zdôraznil, že zákonodarca v žiadnom ustanovení zákona o burze neurčuje, že by sa na rozhodovanie žalovaného v oblasti obchodovania s cennými papiermi na regulovanom voľnom trhu vzťahoval špeciálny právny predpis, z čoho podľa názoru žalobcu vyplýva, že na rozhodovanie v predmetných veciach, v ktorých zákon o burze zveril žalovanému rozhodovaciu právomoc a zároveň ich neuviedol v § 65 ods. 1 tohto zákona, sa uplatní všeobecný predpis, teda správny poriadok.

13. Žalobca ďalej argumentoval, že aj napriek skutočnosti, že zákon o burze neobsahoval v čase vydania napadnutých rozhodnutí v súvislosti s rozhodovaním o vylúčení cenných papierov z obchodovania na regulovanom voľnom trhu žiaden výslovný odkaz na aplikáciu správneho poriadku, povinnosť žalovaného ako orgánu verejnej správy postupovať podľa správneho poriadku ako všeobecného procesného predpisu (v rámci rozhodovania o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb) vyplývala priamo z ustanovenia § 1 ods. 1 správneho poriadku.

14. Žalobca v podanej kasačnej sťažnosti obdobne ako v správnej žalobe opätovne upozornil na skutočnosť, že rozhodnutím žalovaného malo dôjsť k vylúčeniu cenných papierov žalobcu z obchodovania na regulovanom voľnom trhu, a to z dôvodu nesplnenia zákonnej informačnej povinnosti. Z uvedeného dôvodu je podľa žalobcu nepochybné, že o právnych následkoch porušenia zákonnej povinnosti nemôže žalovaný rozhodovať v súkromnoprávnom režime, keďže vo svojej podstate žalovaný rozhoduje o právnych následkoch porušenia, či nedodržania všeobecne záväzných právnych predpisov, a to v oblasti, ktorá je predmetom verejnoprávnej regulácie.

15. O skutočnosti, že rozhodovanie žalovaného o vylúčení cenných papierov z obchodovania na regulovanom voľnom trhu, ako následku nesplnenia si zákonných povinností zo strany emitenta (žalobcu), je rozhodovaním v rámci správneho konania svedčí podľa názoru žalobcu aj fakt, že skutkové okolnosti, ktoré sú dôvodom pre vylúčenie cenných papierov žalobcu z obchodovania na regulovanom voľnom trhu, sú súčasne verejnoprávnym deliktom, za ktorý je v súčasnosti voči žalobcovi vedené deliktuálne správne konanie zo strany Národnej banky Slovenska.

16. V prípade, ak by vznikli pochybnosti o výklade právnych noriem (v zmysle, či ide o verejnoprávny rozhodovací proces alebo nie), žalobca považoval za potrebné vychádzať zo základných ústavných princípov a vykladať tieto normy v jeho prospech. V tejto súvislosti žalobca poukázal na vybrané rozhodnutia Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 148/06, sp. zn. III. ÚS 348/06, sp. zn. IV. ÚS 209/07 a sp. zn. I. ÚS 252/07.

17. Tvrdeniam, že v čase vylúčenia akcií žalobcu z obchodovania na regulovanom voľnom trhu bol žalovaný povinný postupovať v súlade so správnym poriadkom, svedčí podľa názoru žalobcu aj skutočnosť, že až dňa 01.12.2016 nadobudol účinnosť zákon č. 292/2016 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 566/2001 Z.z. o cenných papieroch a investičných službách a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o cenných papieroch) v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony. V zmysle uvedenej novely bolo do zákona o burze pridané ustanovenie § 65a, podľa znenia ktorého „Na rozhodovanie podľa tohto zákona okrem § 65 sa použijú ustanovenia tohto zákona a

ustanovenia burzových pravidiel“. Žalobca sa domnieva, že až týmto ustanovením zákonodarca určil, že postup žalovaného pri jeho rozhodovaní sa riadi výlučne zákonom o burze a ustanoveniami burzových pravidiel, čím vylúčil konanie podľa všeobecného predpisu, t.j. správneho poriadku.

18. Napriek vyššie uvedenému však žalobca zastáva stanovisko, že aj v prípade, ak by žalovaný rozhodoval o vylúčení cenných papierov z regulovaného voľného trhu už podľa novej právnej úpravy, tak ani takéto rozhodnutie žalovaného by nemohlo byť vylúčené zo súdneho prieskumu.

19. V prejednávanej veci žalobca na podporu svojej argumentácie predložil odborné vyjadrenie zo dňa 18.11.2015, vypracované doc. JUDr. R., PhD., ktorý bol v čase jeho vyhotovenia vedúcim Oddelenia správneho práva, finančného práva a práva životného prostredia Paneurópskej vysokej školy, v ktorom bol vyslovený názor, že vo veciach, v ktorých zákon o burze zveruje žalovanému rozhodovacie právomoci, tieto je potrebné vykladať a realizovať ako verejnoprávne rozhodovacie procesy (správne konanie), či už podľa všeobecného procesného predpisu (správny poriadok) alebo podľa osobitných procesných predpisov.

20. Žalobca v kasačnej sťažnosti zároveň odkázal na vybrané nálezy Ústavného súdu SR (sp. zn. II. ÚS 50/01 zo dňa 8. novembra 2011, sp. zn. I. ÚS 52/02 zo dňa 28. mája 2003), v zmysle ktorých je správny súd pri posudzovaní prípustnosti súdneho preskúmania rozhodnutia alebo opatrenia orgánu verejnej správy povinný posúdiť, či sa žalobou napadnuté rozhodnutie alebo opatrenie nedotýka základných práv alebo slobôd účastníka konania, ktoré mu zaručuje Ústava Slovenskej republiky alebo príslušná medzinárodná zmluva o ľudských právach a základných slobodách. V takých prípadoch totiž vylúčenie súdneho preskúmania rozhodnutia správneho orgánu nemožno uplatniť.

21. Žalobca v danom kontexte konštatoval, že aj v prípade, ak by žalovaný nemal pri rozhodovaní o vylúčení cenných papierov z voľného regulovaného trhu postavenie orgánu verejnej správy, tak toto jeho rozhodnutie nemôže byť v zmysle vyššie uvedeného vylúčené zo súdneho preskúmania, nakoľko je spôsobilé zasiahnuť do základných práv a slobôd žalobcu. Žalovaný svojimi rozhodnutiami zasiahol do vlastníckeho práva žalobcu, keďže tomuto v ich dôsledku vznikla povinnosť uskutočniť ponuku na prevzatie všetkých akcií a v súčasnosti je žalobca nútený v súvislosti s touto povinnosťou uskutočňovať rôzne úkony, ktorých následky môžu byť nezvratiteľné a pre samotného žalobcu likvidačné.

22. V závere kasačnej sťažnosti žalobca uviedol, že Krajský súd v Nitre svojim postupom, spočívajúcim v odmietnutí žaloby, porušil zákaz „denegatio iustitiae“, keďže žalobca nedisponuje žiadnymi inými prostriedkami právnej, resp. súdnej ochrany proti vyššie uvedenému nezákonnému postupu žalovaného.

3.

23. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti vyjadril písomným podaním doručeným Krajskému súdu v Nitre dňa 16.10.2018, v ktorom navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť žalobcu zamietol ako nedôvodnú. Žalovaný zároveň navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zaviazal žalobcu nahradiť žalovanému trovy konania.

24. Žalovaný v úvode svojho vyjadrenia uviedol, že sa stotožňuje s uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 11S/48/2017-99 zo dňa 28. februára 2018, ktorým Krajský súd v Nitre žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti oznámenia žalovaného odmietol, ako aj s dôvodmi uvedenými v predmetnom uznesení. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobcu, že žalovaný v prejednávanej veci konal v postavení správneho orgánu a z tohto dôvodu bol povinný postupovať v súlade s ustanoveniami správneho poriadku.

25. Podstatnú časť vyjadrenia následne žalovaný venoval zhrnutiu skutkového stavu veci, pričom zdôraznil, že riadna lehota na doručenie ročnej finančnej správy žalobcu za rok 2014 žalovanému uplynula dňa 30.04.2015, pričom k uvedenému dátumu žalobca danú finančnú správu nedoručil. Uvedená skutočnosť nebola sporná a jej pravdivosť potvrdil aj sám žalobca. Žalovaný v kontexte porušenia danej povinnosti žalobcom konštatoval, že v zmysle ustanovenia § 38 ods. 1 zákona o burze, žalovanému vyplýva povinnosť bezodkladne pozastaviť obchodovanie s cenným papierom v prípade, ak

si emitent neplní povinnosti ustanovené týmto zákonom a vyzvať ho na odstránenie nedostatkov.

26. Žalovaný v tejto súvislosti zároveň podotkol, že predmetné ustanovenie zákona o burze žalovanému neukladá v danej situácii povinnosť vydávať akékoľvek písomné rozhodnutie a toto doručovať žalobcovi. Zákon žalovanému ustanovuje výlučne povinnosť zaslať eminentovi výzvu na odstránenie nedostatkov, ktorú si v predmetnom prípade splnil.

27. Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nedoručil žalovanému ročnú finančnú správu ani žiadne iné vyjadrenie týkajúce sa splnenia uvedenej informačnej povinnosti v stanovenej dodatočnej 3-mesačnej lehote (ktorá uplynula dňa 02.09.2015), cenný papier žalobcu bol vylúčený z regulovaného voľného trhu BCPB. O danej skutočnosti bol žalobca informovaný listom č. BCPB-0242/2015, ktorý bol doručený dňa 09.09.2015 žalobcovi.

28. Žalovaný súhlasil, že v zmysle § 2 ods. 3 zákona o burze je BCPB oprávnená rozhodovať aj v prípadoch ustanovených zákonom o burze, avšak zároveň dodal, že predmetným ustanovením nie je daná všeobecná právomoc žalovaného rozhodovať o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach právnických osôb tak, ako to deklaroval žalobca.

29. Žalovaný pri svojej činnosti nerozhoduje o právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach fyzických alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy. Žalovaný disponuje osobitným postavením, resp. postavením príslušného orgánu podľa čl. 19 smernice č. 34/2001/EC iba v prípadoch, keď rozhoduje o žiadosti o kótovanie, o pozastavení obchodovania s cenným papierom na trhu kótovaných cenných papierov, o vylúčení cenného papiera z trhu kótovaných cenných papierov a o zrušení burzového obchodu. Na uvedené konanie sa primerane vzťahujú ustanovenia zákona č. 747/2004 Z.z. o dohľade nad finančným trhom, ktoré vylučujú aplikáciu zákona o správnom konaní. Takéto rozhodnutia sú preskúmateľné súdom, nakoľko zákon v týchto prípadoch zveruje žalovanému rozhodovanie, pri ktorom má byť zaručené súdne preskúmanie rozhodnutia žalovaného.

30. Žalovaný zastáva stanovisko, že konanie žalovaného nemožno považovať za konanie v oblasti verejnej správy, nakoľko žalovaný je súkromná akciová spoločnosť založená zakladateľskou zmluvou a nie na základe zákona, pričom nie je zriadená na účely zabezpečovania potrieb verejnosti a tým napĺňania verejného záujmu, resp. verejnej správy. Na činnosť žalovaného sa vzťahujú ustanovenia zákona o burze a ustanovenia Obchodného zákonníka, pokiaľ zákon o burze neustanovuje inak (§ 2 ods. 10 zákona o burze) a svoju činnosť riadi primárne Burzovými pravidlami. Súdne preskúmanie rozhodnutí, ako je upravené v § 65 zákona o burze, je výnimočné, nakoľko v týchto prípadoch je daný verejný záujem na možnosti preskúmania výlučne týchto rozhodnutí. V ostatných prípadoch tento záujem nie je a činnosť žalovaného sa tak, ako je uvedené vyššie, riadi len zákonom o burze, Obchodným zákonníkom a Burzovými pravidlami, ktoré schvaľuje Národná banka Slovenska.

31. Nakoľko v prípade žalobcu sa nejednalo o cenné papiere na trhu kótovaných cenných papierov, ale o cenné papiere žalobcu, ktoré boli prijaté na obchodovanie a následne vylúčené z regulovaného voľného trhu, žalovaný dospel k záveru, že v danom prípade zákon o burze súdne preskúmanie rozhodnutí neprípúšťa.

32. Žalovaný vyjadril nesúhlas s konštatovaním žalobcu, podľa ktorého žalovaný nemôže rozhodovať o právnych následkoch porušenia zákonnej povinnosti v súkromnoprávnom režime, keďže vo svojej podstate žalovaný rozhoduje o právnych následkoch porušenia, či nedodržania všeobecne záväzných právnych predpisov, a to v oblasti, ktorá je predmetom verejnoprávnej regulácie. Žalovaný v tejto súvislosti podotkol, že v danom prípade nerozhoduje o následkoch porušenia všeobecne záväzných právnych predpisov a ani neukladá žiadne sankcie. Oprávnenie rozhodovať o porušení právnych predpisov - zákona o burze, má podľa § 58 zákona o burze výlučne Národná banka Slovenska, ktorá je jediným subjektom oprávneným vykonávať dohľad nad dodržiavaním zákona o burze. Žalovaný je povinný sa riadiť zákonom o burze a pri svojej činnosti tento dodržiavať. V prípade neplnenia informačnej povinnosti je žalovaný povinný pozastaviť obchodovanie s cennými papiermi a pokiaľ nie je

informačná povinnosť splnená ani v dodatočnej 3-mesačnej lehote, cenný papier vyradiť z príslušného trhu. V danom prípade sa však nejedná o žiadnu sankciu, ale o zákonom prikázaný postup. O porušení zákona o burze a udelení sankcie je v rámci dohľadu oprávnená rozhodovať výlučne Národná banka Slovenska a nie žalovaný.

33. Vo vzťahu k žalobcom uvádzaným novelizáciám zákona o burze, ktoré sa dotkli ustanovení § 65 a § 65a predmetného zákona žalovaný uviedol, že tieto žalobca v kasačnej sťažnosti nesprávne interpretuje. Cieľom zmeny právnej úpravy bolo totiž spresnenie už existujúcich ustanovení, aby pri výklade právneho predpisu nedochádzalo k jeho nesprávnemu výkladu. Všetky žalobcom uvádzané zmeny v ustanoveniach § 65 a § 65a zákona o burze reagovali na zmeny iných právnych predpisov, najmä na prijatie nového Správneho súdneho poriadku. Žalovaný nikdy nebol povinný postupovať podľa správneho poriadku a len v osobitných prípadoch uvedených v § 65 ods. 1 postupoval procesne podľa zákona o dohľade nad finančným trhom a vo všetkých ostatných prípadoch iba podľa svojich stanov a schválených burzových pravidiel.

34. V súvislosti s poukazom žalobcu na vybrané nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky (sp. zn. II. ÚS 50/01 a sp. zn. I.ÚS 52/02) žalovaný uviedol, že tieto sú diametrálne odlišné od prejednávaného prípadu. V prípade predmetných náleзов rozhodoval vo veci správny orgán (Okresný úrad Bratislava III) a samosprávny orgán (Okresný úrad Zlaté Moravce) a ich rozhodnutia sa priamo dotýkali základných práv a slobôd, čo však v danom prípade nebolo splnené, nakoľko žalovaný nie je orgánom verejnej správy a nerozhoduje o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb.

35. Žalovaný zdôraznil, že pozastavením obchodovania s cenným papierom žalobcu na regulovanom voľnom trhu a jeho následným vylúčením žiadnym spôsobom, ani potencionálne, nemohol zasiahnuť do základného práva žalobcu vlastniť majetok. Žalovaný sa vyjadril v zmysle, že žalobcovi síce vznikla povinnosť uskutočniť ponuku na prevzatie akcií, ale zároveň podotkol, že táto je dôsledkom nekonania žalobcu. Žalobca v danej veci opomenul, že ustanovenia týkajúce sa zverejňovania hospodárenia a ponuky na prevzatie akcií slúžia výlučne na ochranu akcionárov emitenta a to podľa príslušných právnych predpisov a smerníc.

4.

36. Najvyšší súd Slovenskej republiky konajúci ako kasačný súd v zmysle § 438 ods. 2 SSP preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v medziach dôvodov podanej kasačnej sťažnosti (§ 440 SSP), kasačnú sťažnosť prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP).

37. Podľa § 2 ods. 1 a 2 SSP v správnom súdnictve poskytuje správny súd ochranu právam alebo právom chráneným záujmom fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy a rozhoduje v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom. Každý, kto tvrdí, že jeho práva alebo právom chránené záujmy boli porušené alebo priamo dotknuté rozhodnutím orgánu verejnej správy, opatrením orgánu verejnej správy, nečinnosťou orgánu verejnej správy alebo iným zásahom orgánu verejnej správy, sa môže za podmienok ustanovených týmto zákonom domáhať ochrany na správnom súde.

38. Podľa § 454 SSP na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

39. Z obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu mal Najvyšší súd Slovenskej republiky za preukázané, že žalobca - Staping, a. s., IČO: 31 411 401, so sídlom: Piaristická 2, 949 24 Nitra, je právnickou osobou zapísanou v obchodnom registri Okresného súdu Nitra, oddiel: Sa, vložka č. 164/N. Cenné papiere (akcie) žalobcu - ISIN CS0009005657 boli prijaté na obchodovanie na regulovanom voľnom trhu Burzy cenných papierov v Bratislave, a.s. dňa 19.11.1993.

40. Dňa 05. 06. 2015 bol žalobcovi doručený list č. BCPB-0186/2015 zo dňa 02. 06. 2015, označený ako „Pozastavenie obchodovania s cennými papiermi a výzva na odstránenie nedostatkov“, ktorým

žalovaný oznámil žalobcovi, že rozhodnutím predstavenstva zo dňa 28. 05. 2015 BCPB v súlade s článkom 10, odsek 10.1 písm. a/ Pravidiel regulovaného voľného trhu BCPB pozastavil s účinnosťou od 02. 06. 2015 obchodovanie s cennými papiermi ISIN: CS0009005657, a to z dôvodu nesplnenia si informačnej povinnosti žalobcu (doručiť BCPB ročnú finančnú správu k 31.12.2014 najneskôr do štyroch mesiacov po uplynutí účtovného obdobia spolu s dokladom o jej uverejnení v zmysle ustanovení § 34 a § 47 zákona o burze). Žalovaný zároveň vyzval žalobcu, aby si uvedenú informačnú povinnosť splnil v lehote troch mesiacov od dátumu účinnosti pozastavenia obchodovania, pričom ho poučil o možných následkoch nesplnenia si informačnej povinnosti v dodatočne stanovenej lehote, spočívajúcich vo vylúčení cenných papierov žalobcu z regulovaného voľného trhu.

41. Následne dňa 09. 09. 2015 bol žalobcovi doručený list č. BCPB-0242/2015 zo dňa 03. 09. 2015, ktorým žalovaný žalobcovi oznámil, že Burza cenných papierov v Bratislave, a.s. v súlade s článkom 10 odsek 10.1 písm. a/ Pravidiel regulovaného voľného trhu a rozhodnutím predstavenstva zo dňa 28.05.2015 vylúčila s účinnosťou od 03. 09. 2015 cenné papiere ISIN: CS0009005657 emitenta Staping, a.s. z obchodovania na regulovanom voľnom trhu BCPB z dôvodu nesplnenia si zákonnej informačnej povinnosti (vzhľadom na skutočnosť, že žalobca nedoručil žalovanému ročnú finančnú správu ani žiadne iné vyjadrenie týkajúce sa splnenia danej informačnej povinnosti ani v stanovenej dodatočnej 3-mesačnej lehote, ktorá uplynula dňa 02.09.2015).

5.

42. Podľa § 3 ods. 1 písm. c/ SSP, na účely tohto zákona sa rozumie opatrením orgánu verejnej správy správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

43. Podľa § 4 SSP, orgánmi verejnej správy sa na účely tohto zákona rozumejú

- a) orgány štátnej správy,
- b) orgány územnej samosprávy, ktorými sú obce, mestá, a v hlavnom meste Slovenskej republiky Bratislave a v meste Košice mestské časti a samosprávne kraje,
- c) orgány záujmovej samosprávy, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
- d) právnické osoby a fyzické osoby, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy,
- e) štátne orgány, iné orgány alebo subjekty, ktorým osobitný predpis zveril rozhodovanie o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzickej osoby a právnickej osoby v oblasti verejnej správy.

44. Podľa § 6 ods. 1 SSP správne sudy v správnom súdnictve preskúmajú na základe žalôb zákonnosť rozhodnutí orgánov verejnej správy, opatrení orgánov verejnej správy a iných zásahov orgánov verejnej správy, poskytujú ochranu pred nečinnosťou orgánov verejnej správy a rozhodujú v ďalších veciach ustanovených týmto zákonom.

45. Podľa § 2 ods. 1 zákona o burze, burza je akciová spoločnosť so sídlom na území Slovenskej republiky, ktorá organizuje regulovaný trh vrátane podmieneného obchodovania pred vydaním cenného papiera a zabezpečuje s tým súvisiace činnosti a ktorá má na výkon tejto činnosti povolenie na vznik a činnosť burzy udelené podľa tohto zákona (ďalej len „povolenie“).

46. Podľa § 2 ods. 2 zákona o burze, burza môže okrem činností podľa odseku 1 vykonávať, ak ich má uvedené v povolení, tieto ďalšie činnosti:

- a) organizovať mnohostranný obchodný systém,
- b) organizovať na určenom mieste a v určenom čase primárny trh, ak emitent súčasne s vydávaním cenných papierov alebo iných finančných nástrojov žiada o ich prijatie na trh burzy,
- c) zabezpečovať činnosti súvisiace s činnosťami podľa písmen a/ a b/ a činnosťami podľa osobitného zákona.

47. Podľa § 2 ods. 3 zákona o burze, pri výkone činnosti podľa odsekov 1 a 2 prináleží burze aj rozhodovanie v prípadoch ustanovených týmto zákonom.

48. Podľa § 2 ods. 6 zákona o burze, činnosti podľa odseku 1 môže vykonávať len burza, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak.

49. Podľa § 34 ods. 1 zákona o burze, emitent, je povinný najneskôr do štyroch mesiacov po uplynutí účtovného obdobia zverejniť ročnú finančnú správu a zabezpečiť, aby bola táto správa verejne prístupná najmenej počas piatich rokov.

50. Podľa § 38 ods. 1 zákona o burze, burza je povinná bez zbytočného odkladu pozastaviť obchodovanie s cenným papierom na trhu, ktorý organizuje, ak cenný papier alebo emitent prestanú spĺňať podmienky na prijatie cenného papiera na príslušný trh burzy ustanovené týmto zákonom alebo burzovými pravidlami alebo ak emitent neplní povinnosti ustanovené týmto zákonom, a vyzvať emitenta na odstránenie nedostatkov; ak nie je emitentovi možné doručiť písomnú výzvu, môže burza vyzvať emitenta aj zverejnením v tlači s celoštátnou pôsobnosťou alebo iným vhodným spôsobom určeným v burzových pravidlách. Burza je tiež povinná bez zbytočného odkladu pozastaviť obchodovanie s cenným papierom, ak zistila manipuláciu s trhom v súvislosti s týmto cenným papierom alebo ak v krátkom čase došlo k nezvykle výraznej zmene kurzu cenného papiera. Burza je povinná v burzových pravidlách ustanoviť kritériá na pozastavenie obchodovania s cenným papierom na základe nezvykle výrazných zmien jeho kurzu. Burza nie je povinná pozastaviť obchodovanie s cenným papierom, ak by to spôsobilo závažné poškodenie záujmov investorov alebo ohrozilo riadne fungovanie trhu.

51. Podľa § 38 ods. 3 zákona o burze, burza môže pozastaviť obchodovanie s cenným papierom najviac na tri mesiace. Útvár inšpekcie burzových obchodov je povinný preveriť skutočnosti, ktoré viedli k pozastaveniu obchodovania podľa odseku 1 druhej vety alebo podľa odseku 2 písm. b/, a podať správu Národnej banke Slovenska, predstavenstvu a generálnemu riaditeľovi; v správe sa uvedie najmä, či bol porušený zákon a burzové pravidlá, rozsah tohto porušenia a osoby zodpovedné za toto porušenie. Ak bolo pozastavené obchodovanie podľa odseku 1 a emitent cenného papiera v určenej lehote na výzvu burzy neodstráni nedostatky, burza cenný papier vylúči z príslušného trhu alebo preradí na iný trh burzy, ktorého podmienky cenný papier spĺňa.

52. Podľa § 38 ods. 8 zákona o burze, emitent akcií prijatých na trh kótovaných cenných papierov alebo emitent akcií prijatých na regulovaný voľný trh, ktorý má v prospekte uvedený údaj o tom, že s akciami bude možné obchodovať na burze alebo že emitent požiadala o prijatie akcií na príslušný trh burzy, je povinný vyhlásiť povinnú ponuku na prevzatie na kúpu všetkých akcií, s ktorými by po vylúčení z trhu burzy podľa odseku 3 už nebolo možné obchodovať na žiadnej burze, na zahraničnej burze alebo na zahraničnom regulovanom trhu; 58) tým nie je dotknuté ustanovenie § 39 ani osobitný zákon. Na účely vykonania povinnej ponuky na prevzatie sa akcie vylúčené z trhu považujú za akcie prijaté na regulovanom trhu.

53. Podľa § 65 ods. 1 zákona o burze v znení účinnom ku dňu vydania predmetného rozhodnutia, na rozhodovanie burzy o žiadosti o kótovanie, o pozastavení obchodovania s cenným papierom na trhu kótovaných cenných papierov, o vylúčení cenného papiera z trhu kótovaných cenných papierov a o zrušení burzového obchodu sa primerane vzťahujú ustanovenia osobitného zákona.

54. Podľa § 65 ods.2 zákona o burze v znení účinnom ku dňu vydania rozhodnutia, proti rozhodnutiu burzy podľa odseku 1 nemožno podať opravný prostriedok.

55. Podľa § 65 ods. 3 zákona o burze (v znení účinnom do 30.6.2016), rozhodnutie burzy podľa odseku 2 je preskúmateľné súdom.

56. Podľa § 65a zákona o burze (v znení účinnom od 01.12.2016 do 31.10.2017), na rozhodovanie

podľa tohto zákona okrem § 65 sa použijú ustanovenia tohto zákona a ustanovenia burzových pravidiel.

57. Podľa § 65a zákona o burze (v znení účinnom od 01.11.2017), na rozhodovanie burzy podľa tohto zákona okrem § 65 ods. 1 a 2 sa použijú ustanovenia tohto zákona a ustanovenia burzových pravidiel, pričom proti rozhodnutiu burzy nie je možné podať opravný prostriedok; na konanie a rozhodovanie burzy sa nevzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní.

6.

58. Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti žalobcu vo vzťahu k napadnutému uzneseniu Krajského súdu v Nitre po tom, ako sa oboznámil s obsahom súdneho a k nemu pripojeného administratívneho spisu a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť je dôvodná.

59. V prejednávanej veci je spornou otázka, či list žalovaného č. BCPB-0186/2015 zo dňa 02. 06. 2015, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že došlo k pozastaveniu obchodovania s cennými papiermi ISIN: CS0009005657 žalobcu na regulovanom voľnom trhu BCPB a list žalovaného č. BCPB-0242/2015 zo dňa 03.09.2015, ktorým bolo žalobcovi oznámené, že žalovaný vylúčil cenné papiere ISIN: CS0009005657 žalobcu z obchodovania na regulovanom voľnom trhu BCPB z dôvodu nesplnenia si zákonnej informačnej povinnosti, predstavujú spôsobilý predmet súdneho prieskumu zákonnosti rozhodnutí.

60. Ako kľúčový aspekt z hľadiska posúdenia možnosti súdneho prieskumu napadnutých listov-oznámení žalovaného v intenciách správneho súdnictva Najvyšší súd Slovenskej republiky označil vysporiadanie sa s otázkou právneho statusu žalovaného- Burzy cenných papierov v Bratislave, a.s. v zmysle, či tento pri rozhodovaní o predmetných otázkach vystupuje v postavení správneho orgánu, resp. orgánu verejnej správy.

61. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že právnická osoba, ktorá nie je orgánom štátnej správy alebo orgánom územnej samosprávy alebo záujmovej samosprávy je orgánom verejnej správy iba v prípadoch, pokiaľ jej zákon zveril rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy.

62. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukázal na znenie zákona o burze, ktorý okrem iného upravuje inštitucionálny rámec burzy a súčasne vytvára právny základ na regulovanie vybraných operácií a úkonov, pri ktorých existuje potreba osobitnej úpravy, ktorá nemá súkromnoprávny charakter. Z obsahu úvodných ustanovení predmetného zákona jednoznačne vyplýva, že žalovaný predstavuje právnickú osobu- akciovú spoločnosť, ktorá sa zapisuje do obchodného registra a ktorej zákon o burze výslovne zveruje právomoc rozhodovať v zákonom špecifikovaných prípadoch o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických a právnických osôb (§ 2 ods. 3 zákona o burze). Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 2 ods. 6 v spojení s § 2 ods. 3 zákona o burze možno zároveň konštatovať, že rozhodovacie právomoci v legislatívne vymedzenej agende zveril zákonodarca výlučne žalovanému (s výnimkami ustanovenými zákonom burze alebo osobitným zákonom).

63. Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s argumentáciou žalobcu, podľa názoru ktorého o tom, že žalovaný rozhoduje o vylúčení cenných papierov z obchodovania na regulovanom voľnom trhu v rámci správneho, resp. iného administratívneho konania, svedčí aj skutočnosť, že skutkové okolnosti, predstavujúce dôvod pre vylúčenie cenných papierov eminenta z obchodovania na regulovanom voľnom trhu, sú súčasne verejnoprávnych deliktom, pre ktorý sa voči eminentovi vedie deliktuálne správne konanie. Daná skutočnosť, že následkom nesplnenia si určitej povinnosti zo strany eminenta, môže byť jeho verejnoprávny postih, nasvedčuje tomu, že verejnoprávny charakter má aj realizácia všetkých súvisiacich úkonov, vrátane samotného rozhodovania o vylúčení cenných papierov eminenta z obchodovania na regulovanom voľnom trhu.

64. Najvyšší súd Slovenskej republiky v kontexte vyššieho uvedeného považoval za dôležité poukázať na vzájomnú rozporupnosť argumentov Krajského súdu v Nitre, ktorý v odôvodnení napadnutého uznesenia najprv konštatoval, že v prejednávanej veci nemožno konanie žalovaného považovať za konanie v oblasti verejnej správy a taktiež, že mu nebolo zákonom o burze zverené rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb v oblasti verejnej správy (bod 46. napadnutého uznesenia), pričom následne uvedené dementoval tvrdením, že z relevantných ustanovení zákona o burze nesporne vyplýva, že žalovaný je právnickou osobou, ktorej je v zákonom stanovených prípadoch zverené rozhodovanie. Práve v uvedených situáciách má žalovaný postavenia správneho orgánu. (bod 49. odôvodnenia napadnutého uznesenia).

65. Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň zdôrazňuje, že ani novela zákona o burze, ktorá v ustanovení § 65a explicitne stanovila žalovanému povinnosť aplikovať na rozhodovanie ustanovenia zákona o burze a ustanovenia burzových pravidiel, automaticky nevyklučuje predmetné rozhodnutia z možnosti súdneho prieskumu správnym súdom. Konanie a rozhodovanie žalovaného v zákonom vymedzených prípadoch predstavuje druh osobitného administratívneho konania, ktoré sa riadi pravidlami stanovenými buď to priamo v zákone o burze, alebo v inom osobitnom právnom predpise (zákon o dohľade nad finančným trhom).

66. Na základe vyššie uvedených argumentov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k parciálnemu záveru, že na proces rozhodovania žalovaného v otázkach, v ktorých mu rozhodovacie právomoci zveruje priamo zákon, je potrebné nazerať ako na verejnoprávny rozhodovací proces. Najvyšší súd Slovenskej republiky zastáva názor, že v prejednávanej veci možno žalovaného považovať za orgán verejnej moci v zmysle ustanovenia § 4 písm. d/ SSP, ktorému zákon o burze zveril okrem iného aj rozhodovanie o pozastavení obchodovania s cennými papiermi na regulovanom voľnom trhu, resp. rozhodovanie o následnom vylúčení cenného papiera z príslušného trhu v prípade neodstránenia existujúcich nedostatkov, ktoré možno označiť ako rozhodovanie v oblasti verejnej správy.

67. Pokiaľ ide o zodpovedanie otázky charakteru listov žalovaného adresovaných žalobcovi a možnosti ich súdneho prieskumu v rámci správneho súdnictva, Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti uvádza, že správne súdnictvo je založené na princípe generálnej klauzuly, ktorá je formulovaná tak, že súdy v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy, s výnimkou tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Rozsah právomocí pri preskúmaní správnych rozhodnutí je teda obmedzený negatívnou enumeráciou rozhodnutí, ktoré správne súdy nepreskúmajú. Taxatívny výpočet konkrétnych druhov rozhodnutí, ktoré súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva nepodliehajú, je vymedzený aktuálne v ustanovení § 7 SSP; v čase podania žaloby na súd dňa 21. decembra 2015 procesné otázky upravoval Občiansky súdny poriadok.

68. S poukazom na ustanovenie § 491 ods. 1 Správneho súdneho poriadku, súdy v tejto veci s účinnosťou od 1. júla 2016, procesne už postupujú podľa Správneho súdneho poriadku.

69. „Súdy v rámci správneho súdnictva v zásade preskúmajú všetky rozhodnutia orgánov verejnej správy okrem tých, ktoré zákon výslovne z prieskumu vylučuje. Nie je pritom rozhodujúce, ako sú tieto normatívne akty terminologicky označené, teda okrem rozhodnutí môže ísť aj o opatrenia, dokonca aj o záväzné pokyny či záväzné stanoviská“ (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 91/2016 zo dňa 17.05.2016).

70. Taktiež v náleze, sp. zn. PL. ÚS 21/08, ústavný súd zdôraznil, že nie je podstatné to ako je príslušný (individuálny) právny akt označený (rozhodnutie, opatrenie, oznámenie, vyjadrenie a pod.), ale to, či svojimi účinkami smeruje ku konkrétnym adresátom práva, a zakladá im priamo alebo aj sprostredkované práva a povinnosti.

71. V zmysle odporúčania Rady Európy Rec (89)8, ktoré upravuje dočasnú súdnu ochranu poskytovanú v správnych záležitostiach, „termín správny akt znamená v súlade s rezolúciou (77)31 o ochrane jednotlivca vo vzťahu k správnym aktom správnych orgánov každé jednotlivé opatrenie alebo

rozhodnutie prijaté pri výkone správy verejným orgánom, ktoré priamo zasahuje do práv, slobôd alebo záujmov osôb“.

72. Najvyšší súd Slovenskej republiky upriamuje pozornosť na skutočnosť, že v porovnaní s predchádzajúcou právnou úpravou, Správny súdny poriadok explicitne zaviedol možnosť preskúmania opatrení orgánov verejnej správy (§ 3 ods. 1 písm. c/ SSP). Prekážkou súdnemu prieskumu v rámci správneho súdnictva preto už naďalej nie je skutočnosť, ak orgán verejnej správy použije formu, ktorá neobsahuje všetky inak predpísané náležitosti správneho rozhodnutia podľa všeobecných alebo osobitných procesných predpisov upravujúcich administratívny proces, prípadne použije formu obyčajného listu, prípisu, oznámenia alebo obdobného spôsobu informovania o svojom rozhodnutí o právach a povinnostiach fyzickej alebo právnickej osoby. V daných prípadoch hovoríme o tzv. opatrení orgánu verejnej správy, ktoré Správny súdny poriadok definuje ako správny akt vydaný orgánom verejnej správy v administratívnom konaní, ktorým sú alebo môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzickej osoby a právnickej osoby priamo dotknuté.

73. Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto súvislosti konštatuje, že za spôsobilý predmet súdneho prieskumu sa tak v zmysle uvedených podmienok súdneho prieskumu považujú aj listy, ktoré majú charakter opatrenia, vydaného príslušným orgánom verejnej správy, ako právnoaplikačné akty správnych orgánov, čo potvrdzuje aj ustálená rozhodovacia súdna prax.

74. Navyše, v prípade písomných oznámení (listov) žalovaného, ktorých preskúmania sa žalobca domáhal, možno dospieť k jednoznačnému záveru, že tieto zasahujú do právnej pozície žalobcu, pretože autoritatívne deklarujú pozastavenie a následné vylúčenie cenných papierov žalobcu z obchodovania na regulovanom voľnom trhu cenných papierov.

75. Po zvážení všetkých relevantných argumentov zaujíma Najvyšší súd Slovenskej republiky stanovisko, že listy žalovaného, ktorých obsah tvorilo oznámenie o pozastavení a následnom vylúčení cenných papierov žalobcu z obchodovania na regulovanom voľnom trhu, predstavuje spôsobilý predmet prieskumu v rámci správneho súdnictva a to ku dňu podania žaloby na súd t.j. 21. decembra 2015.

76. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti dospel kasačný súd k záveru, že Krajský súd v Nitre postupoval nezákonne, keď podanú žalobu meritórne neprejednal a na základe žalobných námietok neskúmal, či napadnuté oznámenia spĺňajú atribúty zákonnosti vo vzťahu k zákonu o burze.

77. Podľa § 462 ods. 1 SSP, ak kasačný súd po preskúmaní zistí dôvodnosť kasačnej sťažnosti, rozhodne o zrušení napadnutého rozhodnutia a podľa povahy vráti vec krajskému súdu na ďalšie konanie alebo konanie zastaví, prípadne vec postúpi orgánu, do ktorého pôsobnosti patrí.

78. Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa 462 ods.1 SSP napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v rámci ktorého bude Krajský súd v Nitre povinný danú vec meritórne prejednať a opätovne o nej rozhodnúť, pričom v súlade s ustanovením § 469 SSP bude viazaný právnym názorom kasačného súdu. Najvyšší súd vec posudzuje podľa právnej úpravy ku dňu podania žaloby na súd a v tomto čase bolo možné napadnúť žalobou predmetné „rozhodnutie“ (opatrenie) žalovanej na súde v rámci súdneho prieskumu zákonnosti (§ 65 ods. 3 zákona o burze v znení účinnom do 30. júna 2016).

7.

79. Podľa § 467 ods. 3 SSP, ak kasačný súd zruší rozhodnutie krajského súdu a vec mu vráti na ďalšie konanie, krajský súd rozhodne aj o nároku na náhradu trov kasačného konania.

80. Vzhľadom k tomu, že kasačný súd zrušil napadnuté uznesenie Krajského súdu v Nitre a vec mu vrátil na ďalšie konanie, potom v kontexte s vyššie citovaným ustanovením o trovách kasačného konania, o nároku na náhradu trov kasačného konania rozhodne Krajský súd v Nitre.

81. Krajský súd po preskúmaní procesných podmienok za predpokladu, že sú splnené rozhodne o žalobe meritórne.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu n i e j e prípustný opravný prostriedok.